

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN, Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDŪ.

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CĂTĂ P'UNU ANU SÉU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI :

Pe unu anu [52 numere]	lei 24.
Pe sese lunu [26 numere]	lei 12.
Unu singură exemplarū	banii 50.
Linia de reclame și inserțiună	lei 2.

In Bucuresci, abonamentele nu se facu de cătă la administratiunea diarului, pe banii gata

In Bucuresci, abonamentele nu se facu de cătă la administratiunea diarului, pe banii gata

Diarulă apare nă dată pe săptămână : DUMINECA. — Redactor SCUTURELUL. — Administrator, CONST. T. STOENESCU.

SUMARIU

- Déră dēc'omă muri? Cine ne 'ngrăpă?
- Scriso're deschisă către logofetimă noastră.
- Ultime sciri, despre năsdrăvaniile resbelnice.
- Femeilor române, pentru simțimintele ce sci'u s'arăte
- Glasulă Haiducului, cândă tēra e 'n rēsboi.
- Căte-ceva și de tōte, în tōte și despre tōte.
- Stihuri versificate de posnașii noștrii.
- Uă nouă ciordelă poetică, poetică și poetică.
- Fugarii cei fericiti, mai alesă cândă fugă de zădufulu
- Copilelor și copilitelor, dedicatiune către copile și copilite.
- Pe mante, adică la rēcōre. Ce viață fericită!
- Foiletonulă Ghimpelu: totu celu începutu în numerul trecutu.

Facemă unu ultimă apelă către persoanele ce ne datoresc sume din trecutu séu pe anulă acesta.

Din cauza 'ntărđiarii dumnélor, GHIMPELE va fi nevoită să dispară, căci toți cunoșcă că alte mișloce de viețuire nu mai are.

In timpuri ca cele de față, vorba lungă e sărăcia omului, éru de sărăcie sătu suntem, căci cu ea trăirămă sub tōte regimele ciorescă, cu ea ne îndeletnicimă și 'n diua de astă-dă.

La abonați ne e déră speranța. Déca și dumnélor ne voră părăsi, déca și cei ce au datorii către GHIMPELE nu și-le voră împlini, și potă lău adio chiară de pe acum de la acestu diar.

Cosciugulă e gata și grăpa făcută. Nu rămâne de cătă să s'arunce tērāna peste rēpozatu și să i se cânte « vecinica lui pomenire. »

SCRISORE DESCHISĂ D-LORU MINIȘTRII.

Totu din Ramidava

Domnilorū miniștri, anteiū d'ascultare
L'a mea jeliuire a vă rugă vină.
Paraponiști, cu micu și cu mare,
Din județulă nostru suntu in mare chină.

E uă săptămână, precum scîti pră bine,
De cândă uă scrisore, dusă totu de mine
Prin gazeta Ghimpel, dênsii au trămisă
Marelui fostu vornicu Katalpa-tῆs-γῆs.

E uă săptămână! nimicu pénă acuma
Din acele scrise, nu s'a mai făcută.

O repetă și astă-dă: s'a trecută cu gluma, Dênsii 'său in novoie și elu tace mută!

Deci la dumnévostă, cu cucernicie,
Viu a'-ndrepta jalba'mi. Ce-o fi 'ncă să fie!
Domnilorū miniștri! vă rogă respectuosu:
Dați-le să rădă și loru côte-unu osu.

Să nu diceți ensă că n'aveți de unde,
Cu dór și cu pote să nu mai umblați;
Căci locuri destule rămas'au, ce-ascunde
În ele venitură, ce-uădat' le tăiați...!

Pe lângă acestea, cu vremea (pe care
O știți) cândă se strâng provizie mare
Oștiri, nu este acilea bună locu
De strinsu chiară și pentru cei fără norocu?!

Și, apoł, mai cată de și cu părere
De rău, a vă spune că 'n astă județu micu
E slabu... și grasu... Cine? Vă rogă de tăcere.
E pana'mi de vină. Eșu n'amă disu nimicu!...

Uitați déră aceea ce-uă-data făcură,
S'a mea jeliuire în séma luată.
Că și lasă năravulă mereu mi se jură:
Cinstiți d'acumă fi-voră, déră... ose le dați!

Ciocoiescu.

ULTIME SCIŘI

(Serviciul particolar și extraordinar al Ghimpelui)

Rasgrad. — Uă avant-gardă a lui Mehenghelu-Ali făcându recunoșceri, a descoperită că Cazaci portă sepcă albe de pângă. Acéstă scire a produsă mare sensață 'n Constantinopole. Sultanul a oferită crucea de aură lui Mehenghelu-Ali.

Capulă de Buna-Speranță. — Paci e bună-speranță în privința răsboiului turco-rus. S'a trimisă 3 franci (adică trei), pentru a se cumpăra tunuri, pușči muniționi și proviziuni pentru armata turcă 'n cazul déca răsboiul se va prelungi și pe ieñă. La din contra, se se 'napoieză bani.

Ruseink. — Pașa din Rusciuk a rămasă fără ciubucu, în urma celei din urmă bombardări.

Constantinopole. — Tōte armatele turcescă s'a u-nită într'unu singură corpă de 5 milioane, sub comanda directă a Tarului; cea rusă s'a concentrată 'ntr'unu corp de 4 milioane 999999 de omeni sub conducerea Sultanului. Amândou armatele voră sta fată in fată pînă la anulă viitoru.

Marea-Negră. — Hobart-Paşa are de găndu se intre din Marea Negru in Dunăre, d'aci pe Argeșu și Dâmbovița, și să debarce la stabilimentul de băi Mitrașchi. I se prepară aci uă cabină esențială și niște dușe admirabile.

Constantinopole. — Prisonierii ruși suntă tratați cumu nu se pote mai bine, căci primescă pe fiecare zi căte unu ciubucu și uă cafea. Suliman paşa spune că unu dintr'enii aă declarată că le pare mai bine cău fostu prinși de turci, căci li se uriseră eu borșulă rusescă și voiau să mai varizeze.

Silitra. — S'a constatată că Ruși se servescă de tunuri la bombardarea cetăței. Faptul va fi denunțată Europeană printru circulară oficială.

Constantinopole. — Nu este sicură scirea că Ruși și Români aru fi luată Nicopoli. După cumu suntem informați, Nicopoli e totu în Turcia.

Ipernavick. — Făcându-se mai multe excursioni la poli, s'a descoperită 800,000 Turci, cari vor fi expediati imediată ca să mărescă grosulă armatei din peninsula balcanică.

Agentia Scuturel.

FEMEILOR ROMÂNE

Cu litere de aură, în carte de mărire,
Va fi alu vostru nume de tēră, așezați
Matrone, ce cu grija, pătrunse de iubire,
Voiți să 'ndulciți sora voinicului soldat.

Unu tunu făcu să urle uă Dunăre bătrâna,
Să gémă turbură, atinsă de păgână,
Să voi, cu doru de tēră, de fi, văfi strânsu de mână
Lucrați pentru salvarea pămîntului român!

Esemplul este mare. A văstră conduită
Reîntăresc astă-dă pe celu ce 'lă ajutați,
Er lumea 'ntrégă vede că qiu multă dorită
Sosi in tēră năstră: Români toți suntă frați.

Soldatul pléca 'n luptă cu scopulă biruirii.
Toți frați și urmăză, éru mamele muncescă
Să 'lă scape de pericol; căci rănile oștirii
Le simtă și cei d'acasă, de și nu le primescă.

Lucrați iubite mame, ca 'n vremea strămoșescă
Gândiți în totu minatulă lău noștri bravă soldați
Luptați și toți să lupte in tēră românescă
C'unu scopu, pe căi diverse: femei, copii, bărbați!

O! qiu multă dorită nu este 'n depărtare.
Veni-va ea, s'atuncea, canta-vomă toți in choră:
Trăiască România de la Carpați la mare,
Trăiască libertatea și alu nostru bravă poporă.

10 Iuliă, 1877.

B. A. Vineașu

GLASUL HAIDUCULUI

Sus pe crangă căntă cuculă,
Pe tulpină stă haiduculă
și vorbesce la haiduci.
Tolaniță printre butuci,
Lață în spete și pleoști
și la luptă nesfioști :
«Măi flăcăi, a sositu ceasulă
«Să ne mai scotemă necazulă
«Ia vă 'ncărcați flintele.
«Ș' ascuțiti cuțitele,
«Ca să facemă pe păgânăi,
«Să tremure de Români.
«Cercați flinta la oțele
«Si cuțitulă la prăsele,
«Si fiță gata de pornită,
«Căci adă vremea ne-a sosită.

«Roibule nu'mi nichedă
«Că 'ti-oii implini poftă
«Omă călca stîrvură de Turci
«Doborăti de ăi haiduci.
«Lasă lunca și vălcăea
«Dă-mi-te 'ncă să te puiușă
«Că mi-te vei sătura
«Cându omă trece Dunărea.
«Vină și mămine, pene 'n doră
«Să băgămă in Turci fioră.
«Să' strivescă tu cu copita,
«Eă să mi' trănescă cu flinta.
«Tu să calcă peste cialmale,
«Eă să țintescă la agale
«Să eșimă biruitoră
«Ca adevărăti fecioră
«Ai aceloră ce-aū murită
«Pentru astă pămîntu iubită.

N. Cornățenu.

CATE-CEVA

Jidani, către reătorii *Globulu*, aș mare simpatia de a' să pune la prăvălii firma : «*Globulă*.»

Astă-felul vedemă in Lipscașă prăvălia lui jupanul Mareu intitulată «*La Globulă Verde*»; a lui jupanul Sloim «*La Globulă Albastră*» și acum de curându prăvălia literară a lui jupanul Ițic de Grümberg intitulată «*Globulă*.»

*
Într'unu numără alu foitei *Vestea*, se vede uă plângere de modulă inumană și barbară prin care

FOILETONULU „GHIMPELUI”

IMPRESII DE CALETORIA

CĂLĂTORIA ÎN TRAMVAIS(1)

Urechile 'mă vâjău focă, parcă așă fi luată uă oca de sulfatul de chinină in apă distilată la temperatura de 4°. Căldura de d'asupra Tramwaysulu devine etusantă, și eū nu mai putemă sta isolată in micul spațiu ce mă rămăsese. Trebuia deră să mă scoboră înăuntru.

Lăsa pe domnișoara Lelia să convorbescă cu Muscali éru eū începu să mă dau josu ca 'n infernă, cu dreptă cuvență perdește ognisperanza.

Nu sciamă că paradisul era josu și că infernul fusese susu.

Greu lucru pentru unii să se scobore pe strâmtă trăpătă a wagonului cându Tramwaysulu merge. Amă fostu martori ocularu, cându uă biată domnă își incurcase toculu potcovită in aceste trepte, și nu putu să și'lă scotă pene ce nu'lă lăsa acolo, eū însă care 'n tinerețe amă fostu soldatul la pompieră, făcuiu numai duoi pași, și 'n data mă vădui in năuntru. Aci negăsindu pe nimenei ca unu Titiru, mă tolări p'uă bancă, d'ua-cam-data gânditoru.

Vă puteți închipui : eū de desubtă singură, éru Lelia d'asupra c'uă avant-gardă din alu 483 și 592 regimentu de infanteria rusescă, plusu mai mulți jidani și alte nemuri crestinescă.

Obosită d'acéstă 'ntemplare și d'atatea emoționă, era naturală s'adormă :

«S'adormă, să dormă, să dormă!»

Sedeamă cu ochii 'nchiși și cu gura căscată, cându primii uă sdravănă palmă 'n partea fetii dintre arcada zigomatică și maxila inferioară stângă.

se jupoe Câinii de vii, într'uă mașină afară din Capitală.

O sentimente o fi impingendu pe redactorul numitei foi ca să verse atatea lacrimi. Aū ii e temă să n'arăbă și densulă acăstă sorră?

Foița tecuciană care singură s'a poroclită «Aurora», ne spune că 'n Tecuciș s'a mai micșorată noptile de cându apare dumnea-el.

Își potu imagina cititorii ce adevăruri coprindem numita főe, cându sciută este că, cu cătu' naintăm spre iernă noptile se mărescă!

Cătu' despre recompensa nóstă o lasămă pe séma domnului Rade-ici de la Aurora care a avută mărele patriotismu de a ne păpa din recompensa mai multor abonamente, precumă a făcută și la «Dacia» cu mai multe asigurări.

Reproducemă din «Figaro» Ieșenă următoarele, Între doi soți :

— Nevastă, să sei că 'ti-amă făcută placerea, m'amă abonată la diarulă bucurescană «Clapounul.»

— Mai bine te abona la Cocosulă, ca să-lu cîtescă și eū. Auđi claponul !... De sigură că redactorii aceluia diar trebuie să fie toti nisice birjară...

Diua de 6 Augustă, fiindu patronulă mai multor diariști, redactorii de la foițele : *Vestea*, *Nuvelistulă*, *Resboiu* și *Curierulă de séră*, in acea di s'a suită toti in *Dealulă-Spirei*, in lipsă de Muntele Ftavorulă, și s'a schimbată la fată !... De acumă inainte stabilitate de principiul nu mai puteți pretinde de la aceștia.

Mototul tutunulă s'a hăinită cu totulă, éru *Românu* s'a 'ndirjitu și mai rău. Unul vrea să ciordescă ceva din suma ce plătescă stăpânișii, pe cându celu-l-altu cere resiliarea contractului.

Pen' s'o potoli cărtă, bieta lume a mai răsuflată nițelă cu bucură, in speranță d'a scăpa d'acéstă afurisită satără.

Moise.

STIHURI VERSIFICATE

CUCURIGULUI :

«Cucurigu-gagu» căntata'i tu uă-data
Cându erai sătulă.
Acumă, lună suntă două de cându nu mai căntă
Bleandă leșinată
Spune'mi : in pătulă
Dormă, său Lascarache nu'ti mai dă grăunță.

Mi să părea, in visă, că mă măngăie Lelia.

Tresări...

Cându deschisei ochii, Arca lui Noe se împluse și pe din năuntru, ca și pe d'asupra.

Vagonulă ajunsese pe la scăla Militară.

Cu ochii 'mpărejenăți, aruncă uă *furtivă* privire in cele patru ânguri *diedre* ale Tramwaysulu, ca să potă descoperi cine mă măngăiase... ășia de grozavă. Peste puțină ! Toti rădeau, și trebuia să mă judecă eu cu fie-care 'n parte. Deci, in *insuficientă de probe*, renunțaiu pentru momentu d'a face *instrucțiună* in Tramways.

Lângă mine, sta uă ténără jună, *acompaniată* de uă femeiă atâtă de bătrâna, în cătu' d'abea 'și susținea greutatea corpului. După acéstă bătrâna, veneaă mai multă Muscali. Banca de *vis-à-vis* era éra plină de pasageri, și 'n picioare staă doă Cazaci, vr'o 6 jidovă 'și unu militar român după căruia sabia tocăta se vedea cătu' de colo că *Gardistă Națională*.

Nu cutează să'mi frecă ochii, după cumă amă obiceiul cându mă scolă după somnă; totu ce făciu și că scosei pieptinele din pozunară 'și'mi dichisă uă parte din mustăță, care se *deranjărisă*, și vîrfulu barbișonulu, care deviase din poziția'i verticală și luase *direcția Nord-Vest*. Mă-era *indispensabilă* acăstă gătelă, de vreme ce prevedeam că'mi să intru într'unu noju răsboiu. Angelul de lângă mine 'mă aruncase 'n mai multe rânduri priviri pline de focă.

Noua eroină nu era uă frumusețe *isbitore*, déru plină de *vino-necoce*, unu *beauté* excentrică cu ochi albastri de forma și mărinea midgaleloru turcescă, cu buza *aquină* și nasulă subțire, cu părul roșiu, cumă 'n place lui Paul-de-Kock. La părăriă purta uă ramură de măslini, astă-felu că cu dreptă cuvență era porumbiță venită in Arca lui Noe.

Unu militară e greu pene intră in focă; d'aci 'n colo să țelescă și nu mai are temă. ășia și mie; 'mă-era greu 'ndrepteză primele atacuri.

După mai multe sonăriuni, recunoscusemă că bătrâna

TÉMPULUI

Alu luī Byron nepote,
Se pote

Ca poetul se cante pe ciocoii ?

Eă n'amă credută acăsta, déru *tempul* m'a facută
Să staă in locu și mutu,
Cându amă vădută că pene văndute'su și la noi.

VESTEI

Ascultă băiete : ia spune'mi curată :

Cându te-ai apucată

Ca să scrii la *Vestea* in dăgele'ți tote
Era? nu se pote!

Si chiaru nicăi acumă sdravěnă nu te crești,
După totu ce 'n *Vestea* in orice di văd.

LUI PANTAZACHE

Lasă frate *Nuvelistulă*, și n'cepi iară de măsoră
Pălăria și costumulă la cocóne pe la balu.

Uite, Turcia sleită e mai gata ca să piară.

S'o sustiță nu mai e timpul, când se află in ast hal.

REA-FORMEI

Chir Valentină! ce-ai cu Fluerilă ?
Ce totu facă cu densulă terei mereu silă ?

Lasă omu'n pace, pentru Dumnezeu !
Lumea e sătulă de talentul său,

Ori n'ai ce mai serie ? Atunci-i-altă ceva,
Ca să 'ti umpli făoa scie ce vei vrea.

CIOCOIESCU.

UA NOUA CIORDÉLĂ POETICĂ

Sfârșindu, in numărul trecută cu *Revista mea Poetică*, mă pusă pe gânduri, nescindu ce se mai scriu.

Nea Ghimpescu 'mă da mereu zoră să' da matericie, s'aducă tributul și peșkeșulă meu pe altă rulă redacție. N'aveamă ce să facă : trebuia să' da, căci nu de géba mă 'mpărtășește din ghelirul jurnalisticului.

Eramă in cea mai mare încurătură, cându... ce să veđă ? O ! minune ! Se vede că Dumnezeu imă purta elu de grija, căci abia mă vătamă că n'avémă ce să 'ndrugă, cându imă pică 'n mână numărul trecută, de Dumineacă 31 Juliă, alu diarulu 'Réforma.'

Îlu deșchisei să vădă ce politice mai suntă printr'ensulă, și mă gătiamă să 'lă pună d'ua parte cându magnetul unor stihuri tipărite pe față IV (față consacrată stihurilor și anunțurilor), 'mă atrasee privirile.

era chișă tocmai la ochiul care venea 'n partea mea. Aveamă dăru uă pozițione destulă de strategică.

Incepă dăru să curteză.

Din *fatalitate*, eramă camă bolnavă de gutură, și, cându vroii să dică *Domnișoră* mă găsi unu strănută ășia de grozavă, in cătu' fără voia mea, incomodă pe juna ângericoă. Prima vorbă adresată fu dăru :

— *Pardon, domnișoră !*

Domnișoara strănată și mai tare de cătu' mine, in cătu' se speriară chiară și caff de la Tramways.

— Umblă grozavă guturialu, domnișoră, incepă eū, veselă că găsimemă stofă d'a începe vorbirea.

— Nu 'n nimica, domnule ; guturialu nu 'nă băla pericolosă.

— ășia e, dăru pré e incomodă.

— Cu toțe astea, eū ilă preferă celor l-alte băle, respuse fetiță nostră.

— Si băile de sufletă ? intrebă eū cu gura jumătate, căci mă temeamă să nu m'audă bătrâna.

Tinéra, care audise său nu intrebarea mea, imă dise :

— Mă rogă, mai repetă uă-data, și puteți vorbi și mai tare căci bunică-meă e surdă și nu vă puteți comprome.

— Amă disu, domnișoara, că preferă băla guturialu chiară și celoră de sufletă ?

Grea 'ntrebare, domnule, cu atâtă mai grea, cu cătu' respunsulă ilă acceptăti de la uă femeiă. Dică v'asă intrebă pe d-vostră ce ați respunde ?

— Eū, domnișoara preferă băla sufletulu, cându amă și medicamente pentru vindecare.

— Atunci și eū, domnule, mă unescu cu ideia dumiale.

— Imă dați voie, domnișoara, să vă 'ntrebă de numele dumne-vostră; eū suntă *Scuturelu*, redactorul cătu' mai greu plătită alu *Ghimpelu*, de și provizoriu pene la venirea din cumpăru de luptă alu celoră 33 de colaboratori permanenti.

— Eū mă numescu Clelia.

(1) Veđă Ghimpelu Nr. trecută

Impinsu atâtă d'ua putere iresistibilă, cătă și de nespresa placere ce amă d'a citi ori-ce stihuri, adică versuri noi, fiă-cătă de proste, m'apuca să le cîtescă cu mare atențiu și băgare be-semă.

Scită ce era?

Uă bucată intitulată : «La Patrie» în josul căreia se află tipărită :

Galați 4 Iulie.

Studentu, A. H. K.

Ense, de la primele versuri, începu să-mi cam mirosă a ciordelă, și... miroslu meu avu dreptate.

De ce?

Pentru că bucată «La Patrie» de Studentul **A. H. K.**, din *Galați*, nu este altă ce-va de cătă, pur și simplu, stânțele I^a și a III^a din poesia «La Patria» de *Alexandru Z. Sihlén*.

Ce spui? e adevărat? voru esclama unii mirați și minunați d'acăstă îndrăsnăță hoție poeticosă.

Ba bine că nu! Eu, domnilorū nu vă vorbescu mofturi. Cine nu crede, n'are de cătă să ieă 'n mână volumul intitulat «Armonii intime», poesi de *Al. Z. Sihlén*, și, la pagina 19, va da peste bucată în cestiu, care 'ncepe astfel :

Smulge după față și velul tristă și jalnică
Dragu pământu alu tării, cu amară nutrită;
Stea învieri, sōrele celu falnică
Alu mării tele adă și răsărită, etc.

Numai trei schimbări a creduță de cuvintă studentută **A. H. K.** să facă, ca poesia să fie propriă a dumiséle.

1. — A schimbată ortografia, adică a ștersu pe totu **u** (scurtă), care figurădă 'n originală.

2. — Rendurile albe, care 'n cartea poetului *Sihlén* vin după 10 versuri, eroul nostru, **A. H. K.** le-a pusă după 4 și 2 versuri, astă-felă că stânță de 10 versuri a făcut-o din 2 de căte 4 și unu distich.

3. — A lăsată cu totul la uă parte strofa II-a din bucată «La Patria», oprindu-și pe sămă numai inceputul și finitul, alfa și omega, strofa I și III.

Vedeți deră că ciordela e'n totă forma, *sans gène, sans façon*.

Hei! vericule **A. H. K.**, de vreă să fi poetă, ai în seire că nu te proslăvesci cu ciordela. Nu sciai că «Ghimpele nostru stă gata :

Să înțepe binișorū,
Prin boerul Ac-u-șoru,
Pe ce-ce umblându hoțescă,
Totu ciordesca poeticesca
De prin cără de poesi?

Auți, auți! Barim să fi schimbată și D-ta mai

— Clelia! *Vergina Clelia!*

— Nu, domnule; amă fostu măritată, deră sōrtă a vrutu să mă despartă a două di după cunună.

— Nu m'amă gândită d'ua - cam - dată la d-vostră domnă, ci la *Vergina Clelia*, la acea vîtedă care, fiindu prinsă în inamică, trecu în notă Tibrulă ca să se întoarcă la caierulă de lăna ce avea acasă, d-vostră ată fostu *prisonieră*, domnă.

— Da, domnule, de mai multe ori, dise domna năstră, ascundându-și obrăjori și ochișiorii cu amândouă mâinile, astă-felă în cătă lăsă mară spațiu printre degete.

După cum vădă cititorii, una se gătesce și alta se nemeresce. Plecasem cu Lelia și acum mă aflam cu Clelia.

Inima mea, de multă bucurie, se dilata mai multă de cătă *gazele* cele mai *elastice*. Totu ce mă întrista puțină, era că ne apropiam de șosea și nu eramă sigură decă Clelia va rămânea cu mine să se va duce cu bunica-să. N'avusei timpul irăcaru s'o 'ntrebă decă 'mă permite s'o *acompanieză* în *promeda* de pe șose, căci tramwaysul și stătu, éru lumea 'ncepu să se dea josu.

Arca lui Noe în două minute fu deseriă. Clelia, luându pe bunica-să de brață, cu mare greutate uă dete josu.

Toamă mă pregătiamu să 'ntrebă șpe Clelia ce sărtă 'mă decide, căndu bunica 'și întorce capulă, mă zăresce și 'mă-aruncă uă privire respingătoare. Trebuia să plecă cu totă că Clelia dără că nu plângă de purtarea babei.

Păzindu momentul căndu păzitoarea sea era cu ochiul chioru spre mine, imă dise :

— Cređu, domnule, că acesta nu va fi ultima nōstră vedere.

— Nu sciū, domnă, căndu vîntul favorabilu mă va mai aduce înaintea d'tale; deră, decă așă sci locuință d-vostră, mă-ară fi destul.

— Strada N.* No.*.

— La revedere, domnă.

Si mă depărtai.

multă, c'atunci de!... calea-valea; pôte mai măgea; pôte nu s'ară fi cunoscută; deră de! vericule, pré o făcuști bocăna și nepepenată, copiandu biata bucată din cuvîntu în cuvîntu adică din vorbă 'n vorbă.

Să vede că n'ai aflată ce-aă mai pătită cătă-va cardașă, frață căusașă d'ă D-tale, aşisderea ciorditoră cu diplome, aă vrută să-ți cere noroculă!

Vedă bata'lă crucea! că nu-ți puse parte! Era multă mai bine să-ți vedă de studiu, mai bădită neiculită, de cătă să te-apuci să compuni bucată din ciorditură.

Inchiindu verișcane **A. H. K.** 'ti ureză împreună cu mai multă minte și carte *na glava*, ca să te pădescă pe viitoru de asemenea păcate, la care te 'mpinge dorință d'a fi poetă trecută la nemurire, adică d'a mai ciordi bucatăile adevăratilor poetă, și Sănătate și voe bună.

Ac-u-șoru.

F U G A R I I

Prin câmpii smăltate de sfiose floră,
Pe frumoșă ca negri, iuți ca rondunelă,
Se totu ducă ca vîntul junii călătoră,
Părăsindu în urmă dealuri și vâlcele.

Uă fecioră dalbă, ca unu fragedu crină,
Mândră stă alătură, lâng'unu sprintenă june;
Față-ăi e curată ca unu ceru senină,
Pe cosiță-ăi vîntul sărutări depune.

Ca unu șoimă de munte ce-a crescută în sboră,
Vesel fugă și sprintenă, răpede ca vîntul,
Intrecându și paseră de pe calea loră,
Eră subă cau aprigă scapări pământul.

Déră... în depărtare printre maluri verdi,
Curge 'n taînică și optă undă dunărenă,
Să nenumărate, călătore berzi
Lină pe susu îndréptă trupa-aerienu.

Și se vede 'n zare să unu bîtrânu castelă,
Imprejură cu ziduri, ajungându la stele,
Tînărul zărindu lăna dreptă la elu
S'ast-felă și vorbesce fetiș sprintenele :

«Draga mea copilă, scumpulă meu odoră,
«Vedă ceva pe muchia 'naltă și 'negrită ?
«Este alu iubirii locu ocrotitoru :
«Ş'acolo ne ducemă, dulcea mea iubită.»

Buciumul resună, pórta se deschide,
Pe fugarii tineri după ea inchide.

Gri-cre.

Fiindu singură și neavându ce face, mă urcă din nou în arca lui Noe, care pleca spre casă.

Pe căndu mă suiamă pe scara din nainte a tramway-sului, trei domnișore veniau pe cea-l altă scară, în cătă, căndu ajunserăm susu, ne 'ntâlmirămă față 'n față. Din fericire, n'aveamă afacă cu persoane necunoscute. Cele trei domnișore avuseseră de multe ori onore să vorbescă cu mine. Se numea *Talia, Aglaia* și *Eufrosina*. Cele trei grații în miniatură!

Uă mică deslușire : aceste trei domnișore nu erau ceva à la *Lelia*, nică chiaru à la *Clelia*, ci venite cu părintii, care, neputându urca trepte, să multumiseră să rămăne 'n etagiul de josu, domnișorele însă, mai sprintene, să urcaseră pe *covertă*, ca să respire unu aeru mai curat și să *contemplarisescă* cerulă, care din nefericie începuse să se 'noreze.

Fie-care luarăm locul după plăcere. Conductorul suieră, și plecarăm.

Nu trecu multă, să unu noru amenințătoru făcu pe mă mulți călătore de pe *covertă* să se scobore în tramways. D-sorele discuta că decă trebuia să nu să mă rămăne susu, și 'n fine donă deciseră să se dea josu, cea d'a treia, frumosă *Aglaia*, nu voia cu nici unu preț, mă nainte d'a neceplă.

Talia și *Eufrosina* și 'ncepuseră să se scobore, supărate pe sora loră, care nu se temea... de furtună.

Luându mă inima 'n dintă, m'apropiai de domnișore care rămăseseră cumă dice poețul «singură ca unu cucu» și 'adresai următoarele vorbe :

— D-sioră Aglaia, d-vostră nu vă temeti de plăia?

— Nu domnule Jeniucă (șta'ni numele meu de boțeu).

— Nu, domnișoră? Déră căndu ară fi o plăia torențială, căndu s'ară rupe cataractele cerulu și catastrofă.

— Strada N.* No.*.

— La revedere, domnă.

Si mă depărtai.

C O P I L E L O R U

Copile, voi, ce nu scăti cătă este de frumosă Etatea 'n care sunteți, și cătă de durerosă Aceia 'n care suntem, de ce-ne-o pismuită? De ce vă e dorință la noi să vă suță?

Scită voi că, din acestă etate 'naintată, Căndu inima cu 'ncetul devine desolată Căndu multă mai tristă e risulă ca plânsu-vă duios Oră cine-ară da și lumea din ea să fie scosă.

E dulce vîrsta vostă, și d'aia e uitătă. Ea trece ca visarea plăcută, desmierdată, Ea trece ca zefirul de care 'să sărută Amântă. Si dintr-ënă uitătă ca să gustă.

O nu grăbi să cõcești a vostă cugetare. Fișă veselă, copile, căndu sōrele răsare, Căndu primăveră vine, căndu cerulă e senină, Si nu mă aveți gândul la crudul nostru chină!

De floră suntă aste ore legate împreună. Nu răsoiți mai iute ca timpu-a loră cunună! Lăsată să vină ani și atunciă veți gusta Aceia ce acumă noi nu putemă uită...

Atunci veți sci durerea, și fala amiciă, Veți sci să-l lumii valuri; și astă timpu de veselă, Astă timpu atâtă de dulce ce multă o sălă dorită: Lăsată ca pén' atunciă totu candide să fiți.

1877, Iuliu.

Sir-Hehgok.

P E M U N T E

Îi priviți pe cōstă, printre brădi stufoși! Ah! cătă suntă de tineri, mândri și frumosi! Muntele și înalță fruntea-i înorată Si eu-a lui privire blandă la denești cătă. În adêncă vale se rostogolescă Valurile limpedi, ce adêncă mugescă.

Suntă călări. Sirepi ageră înainteză Pe cărarea care muntele brăsdăză Junele c'uă mână tine frâulă loră Cu-alta impresoră, gingășiu și ușoră, Mijlocul subțire, ca unu bradă de munte, Ce abia pe stâncă 'nalță verdeală frunte, Alu copile care, cu brațele ei, Ca unu lanțu de rose, crină și ghocei, Tine strinsu iubitul ce cu doră privescă Capulă ei de 'angeră care s'odihnesce Pe sinu'i ce bate plină d'unu săntă amoră. Pérulă ilu resfiră vîntul călătoru Apoi să apléca și dulcea'i sufleare Gura lui o sōrbe intră sărutare.

Îi privescă, și ochiu'mă triste lacrami lasă : Tainică durere sufletu'mă apasă! De ce ore lacrimiurgă din ochii mei Si suntă tristă privindu'i? Nu 'să fericiți ei? Fericiți? Suntă astă-dă, deră spunți'mă mie: Voru mai fi ei măine?... Măine?... Cine scie!... Căci și eu uă-dată fost-amă fericiu Vai! și fericirea astă-dă a perită!

Juliu J. Rosca.

pere tramwaysul !.... căndu s'ară face... potopu !.... potopu ! !

In timpul acestoră intrebări, mă uită la d-sioră care devenise din ce în ce mai palidă și, căndu acceptamă responșul, vădă că d-sioră leșinase...

Plória începuse se törne cu gălăta, cu petre ca alune e său cu *turtură*. Aglaia leșinătă, și eă într'uă poziție forte desvantajoasă.

Cele alalte două nu se mă găndeau la Aglaia, pe care o lăsaseră pe *covertă*, și pe care nici torentala plória n'o putea descepta. Nu găsimă nici unu mijlocu ca să descepte pe domnișoră. Plória îi udase hainele ca și mie. Vădă că gluma se 'ngrișă, vru'i s'o ia la sănătăsa, căndu uă furtună imă luă pălăria și mă-o aruncă pe nisice case cu două etagi.

Puteți să vă 'nchipuiți. Aglaia leșinătă, amendoi uă, și eă cu capulă golă. *Potopulă* de care vorbeamă era 'n realitate.

Muma domnișorei din Tramways vădă că făcă-se, cu totă plória, nu se mă da josu, se urcă cumă putu susu pe timpul căndu eă căutamă s'o sbugescă pe cea-l altă etagă.

Nu sciucă se s'o fi 'ntâmplată, căci amă lăsată pe făcă în brațele mamei săle. Sciucă atâtă că cōna Tarsita (muma domnișorei) mă zări tomai căndu fugiamă, ca unu cugărișos și jumătate prin plória.

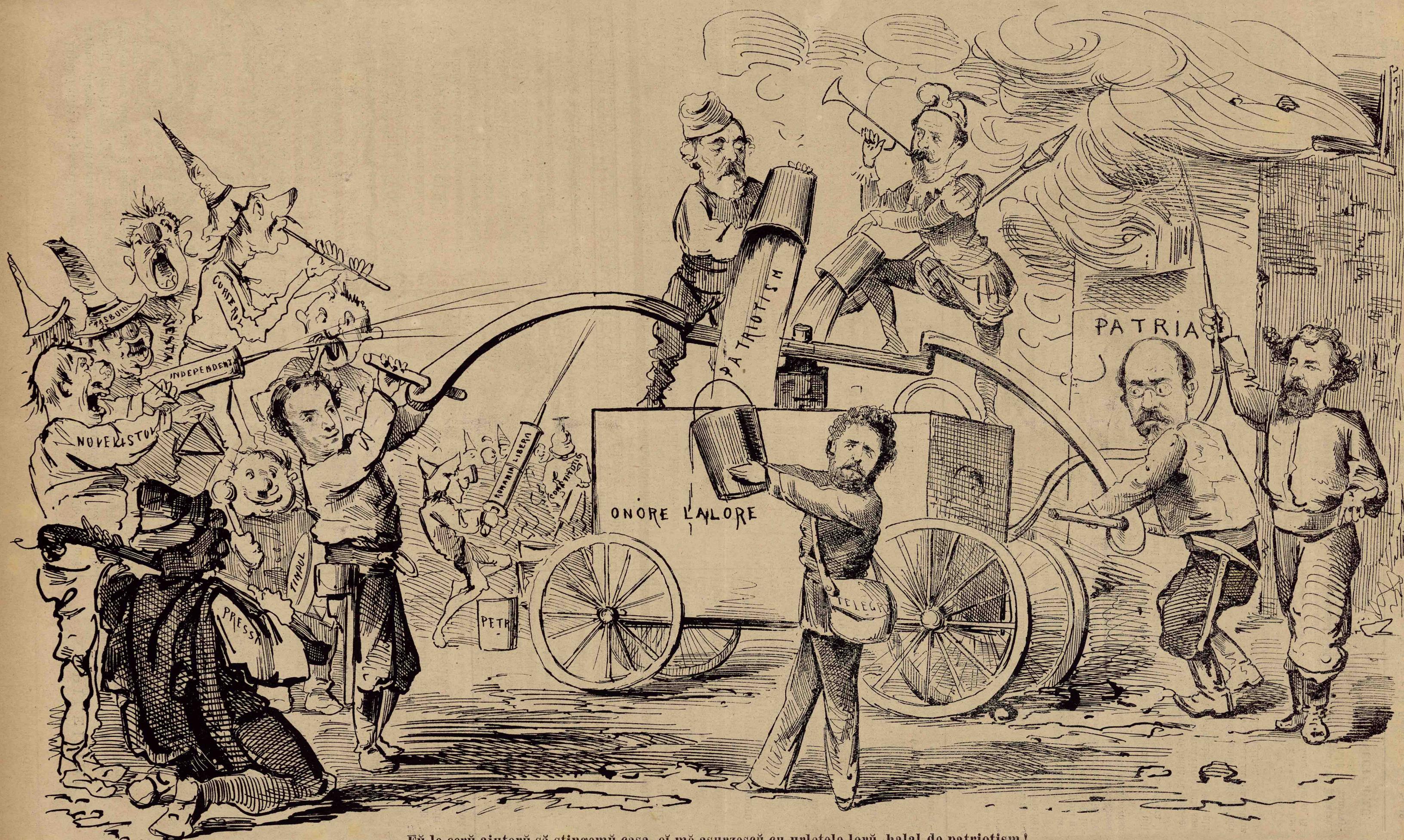
Mergăndu spre casă, mă găndiamă, la *Lelia*, la *Clelia*, la *palma* ce căpătasem, la *Aglaia*, la *sărmăna* mea *pălărie*, la *cōna Tarsita* și la *bietele haine*, care se făcuseră leoră.

Din acăstă seră nefastă, amă scăpată de guturai, deră m'amă hotărâtă să nu mă mă plină bău cu tramwaysul.

(Va urma).

SCUTURELŪ.

București. — Noua Tip

— Ești le ceru ajutoru să stingemă casa, ei mă asurzesc cu urletele loru, halal de patriotism!

(Din cauza neglijenței D-lui Desemnator gravura este expropriată)